

חוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.lco.il

מנחות דף סב.

היכן מקום החלבים (- האימורים) והיכן החזה ושוק בכל ג' שלבי התנופה, ומנלן?

ומנלן?	היכן מקומן?	
את החלב על החזה יביאו	החלב על החזה ושוק שעל כפיו	בכהן הראשון המביא
שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים	החלב על כפיו וחזה ושוק עליהם	בכהן השני המניף ¹
וישימו את החלבים על החזות ויקטר	החלב על החזה ושוק שעל כפיו	בכהן השלישי המקטיר

כיצד היתה ההנפה של ב' כבשי עצרת (- שלמי ציבור) עם הלחם, בתנופה הראשונה שמחיים?

מה היה עושה?	
כבשים למטה ולחם למעלה ²	לתנא קמא
לחם למטה וכבשים למעלה	לר' יוסי בן המשולם
לחם באמצע בין שתי הירכים	לחנניא בן חכינאי
לחם וכבשים זה על יד זה	לרבי

מה היו מניפים בשלמי ציבור ושלמי יחיד לאחר שחיטה?

בשלמי יחיד	בכבשי עצרת (שלמי ציבור)	
לחזה ושוק	כמות שהן שלמים	לרבי
לחזה ושוק	לחזה ושוק	לחכמים

¹ הוא מקבל מהכהן הראשון, וע"י שמקבל השני מהראשון מתהפך העליון לתחתון והתחתון לעליון. וכן לקמן כשנותן השני לשלישי מתהפך שוב.

² הנה הפסוק (ויקרא כג: כ) אומר: "והניף הכהן אותם [לבי הכבשים] על לחם הבכורים תנופה לפני ה', על שני כבשים וגו'. וקשה דמרישא של הפסוק מבואר שהכבשים על הלחם, ובסופו מבואר שהלחם על שני הכבשים. ולכן כל אחד מהתנאים מעמיד באופן אחר.

חוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

מנחות דף סב:

מה היא סברת רבי וחכמים הנ"ל כשדנים, האם דנים מינה ומינה או דנים מינה ואוקי באתרא?

אליבא דרבי	אליבא דחכמים	
דון מינה ואוקי באתרא	דון מינה ומינה	לרב חסדא / לרב המנונא ³
דון מינה ומינה ⁴	דון מינה ומינה	לרב פפא
דון מינה ואוקי באתרא	דון מינה ואוקי באתרא ⁵	לרבינא

³ בשלמי ציבור נכתב רק תנופה מחיים, ותנופה שחוטים לא נכתב בהם אלא ילפינן להם משלמי יחיד. וחכמים ס"ל שדנים מינה ומינה, וא"כ כמו בשלמי יחיד התנופה היא בחזה ושוק כן בציבור. ורבי ס"ל דדנים מינה ואוקי באתרא, ובשלמי ציבור התנופה שמצאנו בהם היא רק כשהם שלמים.

⁴ וס"ל לרבי דכמו שבשלמי יחיד מה שניתן לכהן אותו מניפים [דהיינו לחזה ושוק], כן בשלמי ציבור מה שניתן לכהן אותו מניפים - והיינו לכל השלמים - דהא בשלמי ציבור הכל לכהן.

⁵ כלומר, דהגם שבעלמא אוקי באתרא, מ"מ כאן הלימוד אינו במה מצינו שאז שייך הכלל הנ"ל, אלא הוא מריבוי הכתוב בשלמי יחיד, דכתוב בהם: "מזבחי שלמיהם" לשון רבים, וע"כ דלא קאי על שלמי יחיד אלא על שלמי ציבור לומר שיונף החזה והשוק שלהם.